

25.12.48, שבת, כג כסלו תש"ט.

בבוקר יורדנו לסבריא. כאן הודיעו לנו שקנדה הכירה בנו - די פקטו או

די יורה?

... דורנו זכה לגדולות - אבל אינו צריך לשיר שירי תהלה לעצמו. כי פרט כיצע
סצעלו - למעשה עומד רק בהחללה. גם ראוי שינהג בצניעות - יאה עניוות לישראל,
כי הוא עומד על שכמי הדורות שקדמוהו, ורק מפני זה התקרב לשיא. הדברים שנעשו
הכנה כופלאים, אבל מי שיחבונן היסב להיסמוריה היהודית יראה שבעצם קיומו
ומאבקו של העם העברי הם הדבר המופלא ביותר. עמידתנו בפני העולם ההלניסטי -
מבלי להזכיר הלאץ של האימפריות הסוראיות שבימי בית ראשון (ולפני כך) ובחילת
הבית השני - בפני הנצרות הסנצחה, בפני האיסלם, בפני רדיפות ממושכות, בפני
האסומוציה של פיזור בין עמים, האדיקות העקשנית ביחוד הלאומי הדתי והתרבותי
ועל הכל - גם שיבה-ציון. מה נשאר מכל השכמים העבריים? מסובב - כתובת מישע,
סהצידונים - עלילות חגיבעל וכתובות בודדות, מהאחרים - גם זה לא. חבל שעד היום
לא הקיטונו מצבה ספרותית לבן גזענו מגדול - המצביא והמדינאי שלא היה אולי
כסותי, ובכל אופן הוא יכל לעמוד בשורה אחת עם אלכסנדר, קיסר, צנבים-חאן
ונפוליון - חגיבעל העברי שהארו היה שופט, שהיה מכניע את רומא אלמלא בגדה בו
האוליגרכיה הכסתרית ששלטה בכרה-חרשת ופחדה מהמצביא הגדול שלה.

העם היהודי הרגיש בגדולתו הסורית וביחודו האנושי ומשום כך שפר על
עצמאותו - הוא לא נכנע בלבו גם כשהכניעו אותו בגופו, ומשום כך הגיע עד הלום.
והדבר שקיינו לקיים - זוהי העצמאות העברית, שאינה מוליטית בלבד, אלא קודם
כל סורית ומחשבתית, לא להכנע לברך החסרי, האידיאולוגי של גדולי עולם,
ולהוסיף ללכת במסלולינו המיוחד - לא סחוך התנכרות וזרות והתרחקות מהעולם -
אבל גם לא סחוך חיקוי והשתעבדות. לראות את המתוקנים בהם וללמוד מהם - ולשמור

על עצמאותנו. יש בני חורין כלפי חוץ שהם משועבדים כלפי פנים, ויש משועבדים מכחוך שהם בני חורין בפנים. החירות והעבדות מחילות בלב. מי שאינו מקבל על עצמו הדין גם אם הכריעו אותו בכוח - הוא בן חורין וסופו להשתחרר. הדבר הגדול בהיסטוריה היהודית - וזהו שהביא אותנו עד הלום - שהוא מעולם לא קיבל על עצמו הדין - בכפייה מהחוץ.

שמירת חירותנו המוסרית והמשכנתה היא תנאי קודם לכל חיקון לעצמאותנו. בלי חירות זו לא תועיל מדינה וכל אשר בה. כי ישנם כוחות יוחר גדולם בעולם, ויש נסיבות במקום ובזמן שאין לנו שליטה עליהן ועלולות להפוך הקערה על פיה. והאלה הנשאלת מה הם התנאים לשמירת עצמאותנו, מהוך הנחיה מוקדמת שנצליח אל לשמור על חרותנו שבלב?

בסחון צבאי, (חיסול בליות), אכלוס מהיר של חלקי הארץ, מהוך פיתוח אינטנסיבי, משטר של חירות ושוויון, היגמוניה חלוצית (חינוך לחלוציות), שלטון המדע, מדיניות של שלום, יציבות ממשלתית.

גמר הכלחמה - אם גם יבוא מהר - אינו מבטיח השלום. בסחוננו להבא יהיה חלוי בשני דברים (מחוך למצב הבינלאומי) כוחנו הצבאי - יחסינו עם עמי המזרח הקרוב. כוח צבאי ירוש חינוך צבאי כללי, גרעינים מעולים ביכשה באוויר וביס, חוצרת עצבאית (העשיה חיטית, מלדה). יחסים - ברית יהודית ערבית בריח עם חרכיה ועם כל עמי הים התיכון - יוגוסלביה, יוון, איטליה, צרפת.

כיבושינו בנגב ובגליל לא יחיימו אם לא נאכלס במהירות את חלקי הארץ האלה - קודם כל כל הכפרים הריקים והקטת שלשלת ארוכה של ישובי ספר ועל שטח הים. במרחק עשרה קילומטר מהספר - רק ישובי חיילים. מדיניות מכוונת המונעת ריכוזים גדולים בנקודות מסעות (כגון ת"א) - חלוקת האוכלוסין במידה שוה על פני כל הארץ. חגורת כפרים לירושלם וישוב מהיר של המסדרון. העברת חלק גדול מההעשיה הקלה -

שהחברה אינה ממלאה בה מקום - לירושלם. כל חייל - זכות להתיישובות חקלאית:
אדמה מספיקה ואשראי לשכון ואינוונטר. פיזור התעשייה בכפרים - צורך בטחון. ידרש
היכנון לא רק כפיתוח - אלא גם באיכלוס. עם שמירת החומש האישי (חומש התנועה)
יהיה צורך בהקלות והנחות מיוחדות לישוב שטחים נטושים, שוממים ומרוחקים.

במסגרת החברתי והמדיני יש להשלים שני עקרונות שמנסים בימינו להפריד ביניהם:
חירות ושוויון. ההפרדה היא מלאכותית. יש זיקה הדדית בין שני העקרונות: אין
חירות אמתית בלי שוויון, ואין שוויון בלי חירות. שוויון של עבדים או של בובות
הוא כילוף מהוה של שוויון. ואין חירות ממשיה מחוץ לעבוד, דיכוי וניצול ואפליה.
XXXXXXXXXXXX דיקטטורה וסוציאליזם הם תרתי דסתרי. דימוקרטיה וחוסר שוויון כלכלי הם
תרתי דסתרי. בחירות בארצות שאין בהן חומש בחירה, - היא התעללות בעצם מוסג
הבחירות. יש סיבות היסטוריות להתפתחות תנועת הפועלים בארצות מסוימות - מדוע
ניצח הבולשביזם ברוסיה? מפני שנצחונו נעוץ בהיסטוריה של העם הרוסי, ולא
בהגיונו^{של} הסוציאליזם או בכוח של תנועת הפועלים. אנו יכולים וחייבים ללכת
בדרכנו אנו - ולא לחקות אחרים גם כשאצלנו אין הסיבות המיוחדות שהולידו הופעה
מסוימת אצל אחרים. הפועל כנושא הסוציאליזם - ולא כנשואו. לא למען הפועל אלא
על ידו, לא למען העם אלא ע"י העם - זוהי דימוקרטיה.

על 'חלוציות ומדע עמדה' ככינוס חברינו בקבוץ המאוחד בחיפה. גם מושגי
החלוציות כסתלפים. רק ההכרה ביקר האדם ובחירות האדם מובילה לחלוציות. אדם
שועל לפי פקודה אינו יכל להיות חלוץ. חרות היחיד שמכיר זיקתו לכלל ופועל
בצוותא מחוץ משמעה-הכרתו החפשית - הוא תנאי לחלוציות.

אנו עומדים בפני המהפכה הגדולה ביותר בחיי אדם - גילוי האנרגיה האטומית
וניצולה א במשק העולמי. השתתפותנו בהכנת המהפכה הזאת והשתמשות בפריה - זהו
התפקיד המדיני של דורנו. אימוץ המדע להגברת הבסתחון והייצור, טכנולוגיה משוכללת

בחקלאות וחעשיה, כבנין ובכל ענפי העבודה שיטות משוכללות וכלי עבודה משוכללים, מועל שליט במקצועו, עבודה רמת הפריזון, תוצרת משופרת ומעולה. - אלה הם הנאים לקיומנו הכשקי. רמת-החיים תחאיים לרמת-התוצרת והארגון.

ועל הכול מדיניות של שלום - עם השכנים ועם העולם. מחוך יעוד מוסרי היסטורי, מחוך מעמדו של העם בעולם, מחוך מצבה של מדינתנו בארצות ובגויים - נצטוונו על שלום. השפעתנו בעולם לא תלויה בכמות - זו תהיה קטנה. יש כוח רב לרוח - לארך ימים כוח מכריע - וברוח כוחנו לא מעט - אם לא נהיה משועבדים לכוח חיצוני, אלא מחוך חירות נשא יעוד השלום בעולם ונרכז כל העמים הקטנים סביב דגל השלום - שבו חלוי קיומנו וקיומם, אולי קיום האנושיות.

ועוד הנאי - יציבות ממשלחית בחקופת ההכרעה והיסוד. הממשלה הזמנית, היא במידה יקועה מדרציה של משרדים - דרושה אחריות קולקטיבית, הדרכת רעיון מרכזי, שלטון מבוסס על רצון רוב יציב.

(42 54 55)

26.12.48, יום א', כר' כסלו תש"ט.

חזרתי כזהרים לת"א. מזג האוויר נהדר.

בהתאם להוראות ריכוז במלוגה 8 מרגמות 6" ו-8 מרגמות 120 מ"מ, 4 ת. 75 מ"מ 1 - 105 מ"מ, 1 - 50 מ"מ (אנטי טנקי) 4. 65 מ"מ - ס"ה 10 ת. נוסף על 16 מרגמות. אחסול (מדוע רק אחסול) החלה הפגזה. מופעל גם כל הנשק שכרשות חטיבה 3. הסציזו את פלוג"ה גם מהאוויר 3 פעמים.

ח"א הסציץ את פלוג"ה, עוגה, אל עריש, רמיה, ביר אסלוג. פטיש אחד נפגע

קצת וחוקן בעוד יום. מהיורקים שהגיעו הופעל לע"ע רק אחד.